

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Salm responsorial 65,1-3a.4-7.16 i 20

Aclama Déu, tota la terra.
Canteu la glòria del seu nom,
canteu la seva fama gloriosa.
Digueu a Déu:
«Que en són, d'admirables, les vostres obres!»

R. Aclama Déu, tota la terra.

«Tota la terra es prosterna davant vostre
i canta la glòria del vostre nom».
Veni a contemplar les gestes de Déu.
Que n'és d'admirable el que fa amb els homes!

Convertí la mar en terra ferma,
passaren el riu a peu eixut.
Ell és la nostra alegria,
ell que sempre governa amb el seu poder. R.

Veni, fidels de Déu, escolteu-me;
us contaré el que ha fet per mi.
Beneït sigui Déu:
No ha refusat la meva súplica,
ni m'ha negat el seu amor. R.

CELEBRACIONS

9 de juliol (dissabte):

2/4 de 7: AGUILAR
8 vespre: CALAF

10 de juliol (diumenge):

10: AGUILAR
2/4 de 12: CALAF
1: SANT MARTÍ
1: PUJALT

COMENTARI:

La primera part d'aquest salm consta d'un himne coral i d'un cant comunitari d'acció de gràcies, el tema central del qual són les meravelles que va realitzar el Senyor al Mar Roig i al riu Jordà (v. 6)

La segona part (vv. 13-20) difereix sensiblement de l'anterior: ja no parla la comunitat, sinó un individu, que es presenta davant el Senyor al temple, per oferir un sacrifici d'acció de gràcies i donar testimoni dels favors rebuts.

Vull veure-us, Senyor, en la llum de la fe i en la intimitat de l'oració. Vull l'experiència directa, l'encontre personal, la visió enlluernadora.

Vull veure, i en dir això vull dir que vull veure-us a vós, que sou l'única realitat que mereix ser vista; a vós, que amb la resplendor del vostre rostre feu llum a la creació sencera i a la meva vida. Aquest és el meu desig i aquesta és la meva esperança

INTENCIONS MISSES

Divendres 8: Joan Anton Vilaseca.
Josep Mensa Pons. Eulàlia Casanovas Junyent.

Dissabte 9: Concepció Fontova i Jaume Guardiola. Josep Cribillers Anguera. Conxita Gassó Casulleras. Família Cantacorps Prat.

Diumenge 10: Francisco Gassó Casulleras. Lluís Guix Giralt.

Aguilar 9: Antoni Vers (12è Aniversari)

Conill 10: Família Carulla-Badal.

AMONESTACIÓ

Han decidit contreure matrimoni en CARLES DOMINGO AGÜERA amb LAURA MUNTANÉ ALSINA ambdós veïns de Calaf.

BENEDICCIÓ COTXES

Amb motiu de la festa de Sant Cristòfol es fa la benedicció de vehicles rodats:

CALAF, dissabte 9 a les 6 de tarda a la plaça dels arbres. A les 8 de la tarda, celebració de la missa. Els conductors porten el seu estandard.

CONILL, dissabte 10, durat la missa de 10, pregària pels conductors

PUJALT i SANT MARTÍ, després de la missa de la una.

AGUILAR, diumenge 17, acabada la missa de les 10.

COL·LECTES i DONATIUS

CALAF: Col·lectes 140,00€/ Capelleta Sagrada Família 102,40€

PUJALT: Col·lectes 228,37€

Fulles 115.63 € / Col·lecta Corpus 53.00 €.

APORTACIÓ PER A REFLEXIONAR

QUÈ HI HA AL CENTRE DE LA NOSTRA FE?

Aquest comentari no és meu sinó d'un gran teòleg: Karl Rahner (1904-1984). És dels que ens ha ajudat a trobar quin és el centre de la nostra fe.

Diu que hi ha una sola cosa com a molt important en la nostra fe.

Que Déu mateix s'ha comunicat i aquesta gràcia (de Déu) s'escampa a tots els homes i dones del món. Déu mateix ens ha fet saber que ens estima.

Això fa que, els que ens n'adonem, vivim agraits. I els altres, els que no coneixen l'amor que Déu ens ha tingut? Aquests altres també se'n beneficien perquè la presència de Déu és com l'aire que serveix perquè el respirin els que se n'adonen i també els altres que mai no hi han reflexionat.

Encara que sembli estrany, allò principal no és que ens reconeguem pecadors i demanem

perdó dels pecats, perquè si ens sentim estimats ja estem perdonats.

Si la gràcia de Déu arribés només per als que rebem els sacraments (Baptisme, confessió, comunió...) reduiríem aquest amor de Déu a un pocs (en tot el món) que només seríem els que fem les pràctiques religioses.

Qualsevol professional de la psicologia explicarà la importància que té l'autoestima i l'estima que rebem dels altres. Això ens fa créixer i ens dóna una vida més plena. Doncs si contemplem la vida de Jesús no cal que ens fixem en els miracles ni amb l'ajuda que feia als malalts, els menyspreats i els estrangers... sinó en allò que és principal: **Se sentia estimat pel Pare.**

Vist això, l'església quin paper hi fa? I el coneixement de Jesucrist? I l'estudi de la Paraula de Déu en la Bíblia? Doncs *són camins* que ens van acostant a conèixer allò que és principal: adonar-nos que **Déu es comunica a tota criatura**, per tant que tots hem estat estimats.

Així, nosaltres que tossudament hem intentat seguir Jesucrist, i hem rebut i rebem els sacraments i procurem llegir la Bíblia, no som millors que els altres? No. Som com torxes enceses perquè els altres segueixin el camí que nosaltres hem anat descobrint. Però la gràcia de Déu arriba a tots i no pas a nosaltres tots sols.

La nostra resposta, doncs, no consisteix a ésser bons, perquè gràcies a Déu hi ha molta altra gent bona en el món. La nostra resposta serà comunicar als altres això que anem descobrint: que Déu se'ns ha comunicat.

Ens pot ajudar aquella expressió que trobem en la primera carta de Joan en la Bíblia que diu:

L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats. Estimats meus, si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres (1Jn 4,10-11)